

نزای : (اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والبخل والهَرَم، (وَعَذَابِ الْقَبْرِ)

له زهیدی کوری ئه رقه مه وه -ره زای خوای لیبت- ده لیت: پیغمبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده یفه رموو (له نزایه کیدا): «اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والبخل والهَرَم، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللهم أت نفسي تقواها، وَرَكَّهَا أنت خير من زكاها، أنت وليها ومولاها، اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع؛ ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشيع؛ ومن دعوة لا يُستجاب لها)*». * (واته: خودایه؛ من په نات پیده گرم له بی ده سه لاتی وتهمه لی وترسنوکی وره زیلی وپیری وسزای گو، خودایه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان به خشه به ناخ وده روونم، وپاک وخواپنی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرایه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خواپنی بکه یته وه، خویه؛ تو سه ریبه شتیار وخواه نی ناخ وده روونمی، خویه؛ من په نات پیده گرم له زانستی که سوودی نه بی، وله دلک که (له تو نه ترسیت، و له نفس وده روونیک که تیر نه بی، و له پارانه وه یه که وه لام نه دریتته وه

[صه حیه] [موسلم گنراویه تیه وه]

په ناگرتن له په رسته کانی دل وناپت نه جامد ریت بو جگه له خوی گه وره، و بی ده سه لاتی وتهمه لی (العجز والكسل) دوو هاوړین به رده وام پیکه وهن رنگر دهن له گه یشتن به خیر وچاکه له دنیا ودواړوژدا، دهنه هوی لاواری ویده سه لاتی وپشتگو پخستن، نه گه ر ته مه لیه که به هوی کاری مروقه که وه بیت ئه مه پی ده ووتریت (ته مه لی: الکسل). و نه گه ر پرنگره که له نه جامدانی چاکه له دهره وهی ده سه لاتی مروقه که بیت وتوانای له سر نه جامدانی نه بیت ئه مه پی ده ووتریت (بی ده سه لاتی: العجز). (ره زیلی: البخل): بریتیه له گرتنه وهی مال وسامان ونه به خشینی له رنکای خیرو چاکه و سوودی مروقه کاند، ره زیلی وا له مروف ده کات که پاره وسامان کو بکاته وه وله خه زینه دا هه لیگریت وله و رنکایانه دا خه رچی نه کات که خودا فه رمانی پیکردوه. (په روون: الهَرَم): مه به ست ئه وه یه کاتیک مروف ده گاته لاوازترین قوناعی ته مه نی وهیزی نامینیت، وتوانای بیرکردنه وه و یادکردنه وهی لاواز ده بیت، وهیمه ت وپیداگیری له سر نه جامدانی کرده وهی چاکه لاواز ده بیت، بو په ناتوانیت وه کو پیوست خیر وچاکه ی دنیا ودواړوژ به ده ست بهینیت، خوی گه وره ده فه رمویت: {وَمَنْ تَعَمَّرَهُ نَكَسَهُ فِي لَخْلِقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ} {یس: 68} واته: {وه ته مه نی هه رکه سیک دریت بکه ین لاشه ی لاواز و ناته واو ده که ین ده ی ئایا ژیر نابن؟}. (سزای گو: عَذَابِ الْقَبْرِ): و نه مه سزایه کی هه فه، نه هلی سونه وجه ماعت کوکن له سر نه وهی سزای ناو گو بوونی هه یه چونکه ده که کانی قورنان وسونه ت نامازه یان بوی کردوه، خوی گه وره ده فه رمویت: {وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرَزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ} [المؤمنون: 100] واته: {و له پینشانه وه به رزه خیک (ژبانی ناو گو) هه یه تا نه و روژه ی زیندوو ده کړنه وه}، گو یان باخیکه له باخه کانی به هه شت یان چالیکه له چاله کانی دوزه خ، بو په سونه ته مروف په نا به خوی گه وره بگریت له سزای گو له هه موو نو پزیکدا، نه مه یس به هوی ترسناکی ومه زنی نه و سزایه. (خودایه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان به خشه به ناخ وده روونم: اللهم أت نفسي تقواها): وانا خودایه ویستی نه جامدانی فه رمانه کان ودوورکه وتنه وه له نه هی لیکراوه کان به خشه به نه فسی من، ووترپاوه: (ته قوادری: خو پاراستن) لیره دا به رامبه ر به تاوان وخرایه کاری باسکراوه هه ره وه کو خوی گه وره ده فه رمویت: {قَالَ هَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا} [الشمس: 8]، واته: {ئینجا رنکای (چه وت وخراب) و(چاک وخواپه رستیشی) پینشاند}. (پاک وخواپنی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرایه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خواپنی بکه یته وه: وَرَكَّهَا أنت خير من زكاها): وانا له تاوان وگونا هه کان وشته پیسه وچه وته کان پاک بکه ره وه، که س ناتوانیت پاک بکاته وه جگه له تو نه بیت نه ی په روه ردگارمان. (خویه؛ تو سه ریبه شتیار وخواه نی ناخ وده روونمی: أنت وليها ومولاها): وانا تو نه فسی من سه رده خه ی وکاروباره کانه بو ئاسان ده که ی و جیه جی ده که ی چونکه تو خواه نی نه و نه فسه ی و نیعمه ت پرشتوو به سه رمدا که نه فسه ت پیم به خشوو. (خویه؛ من په نات پیده گرم: اللهم إني أعوذ بك): وانا داوای پاراستن له تو ده کم. (له زانستی که سوودی نه بی: من علم لا ينفع): وانا زانستی که سوودی نه بی،

یان که سیک زانستی شهرعی هه بیئت وکردهوهی پیئ ئەنجام نەدات بۆیه دەبیئت به بەلگهیهک له دژی له پرۆژی قیامهتدا، پیغمهبر-صلی الله علیه وسلم- دهفهرمویت: (والقرآن حجة لك أو عليك) [رواه مسلم] واته: (قورئان بهلگهیه بۆ تۆ، یان له دژی تۆ)، وئهو زانستهی که سوودی نییه نابیتته هۆی جوانبوونی رهوشت له ناخدا بۆیه کردهوه چاکهکان ئەنجام نادات له پروکهشدا وپاداشتی دهست ناکهویت. (وله دلیک که له تۆ نهترسیت:ومن قلب لا یخشیع): واتا له خودا نهترسیت وخشوعی تیدا نهبیئت له کاتی زیکر کردن وگوپگرتن له قورئان، ئەمهش دلی رهقه، داواکراوه که ئەم جوړه دله خشوعی تیدا بیئت بۆ پهروهردگاری وکراوه بیئت بۆ مهبهستی، ودهبیئت ئەو دله ئاماده بیئت بۆئهووه نور ورۆشنایی تیبجیت، ئەگەر دل بهم شیویه نهبیئت ئەوا دلیکی رهقه، وپیویسته بهنده پهنا به خوای گهوره بگریت لهم دله، خوای گهوره دهفهرمویت: {أَقْمِنَ سَرَخَ لِلَّهِ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ قَوْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ} [الزمر: 22] واته: {دهی ئایا که سیک خودا سینهی گوشاد کردوووه بۆ ئیسلام و ئەو له سههر ریتبازی پرووناکی پهروهردگاریتی (وهک که سیکه دلی رهق بوویئت له ئاست ئیسلام) جا سزا و له ناوچوون بۆ ئەوانهی دلیان رهقه له ئاست (قورئان) وپادی خوادا}. (وله نهفس ودهروونیک که تیر نهبیئت: ونفس لا تشیع): بههۆی پهیوهست بوونی بهم دونیا کورته، وتهماح وههلهکردن وهیوا خواستن به هیوای دوورهکانی داهاتوو. (وله پارانهوهیهک که وهلام نهدریتهوه: ومن دعوة لا یستجاب): واتا پهنا دهگرم به خوای گهوره به هۆکارهکانی وهلام نهदानهوهی نزاکانم، بههۆی تورهیی خوای گهوره، چونکه وهلام نهदानهوهی نزاکان نیشانهوهی رهتکردنهوهی نزاکاره؛ ئەمیش تهنها خودا دهیزانیئت، به پیچهوانهی نزای ئیماندارهوه که وهلامدهدریتهوه له دونیادا، یان بهلا وناخۆشییهکی لئ دوور دهخریتهوه، یان سزایهکی ناو گۆر یان قیامهتی له سههر لادهدریئت، نزای ئیماندار هه رگیز نافهوتیئت به پیچهوانهی نزای کافرهکانهوه، خوای گهوره دهفهرمویت: {وَمَا دُعَاؤُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ} [غافر: 50] واته: {بیگومان پارانهوهی بیباوهران وون دهبی و {بیسووده

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5878>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

